

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 17 juni 2003

Nr 468—472

INNEHÅLL

Nr		Sidan
468	Räddningslag	2127
469	Lag om ändring av 14 § lagen om tryckbärande anordningar	2146
470	Lag om ändring av 10 § lagen om förströelseanordningar	2147
471	Lag om ändring av 8 § lagen om plantmaterial	2148
472	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ansökningstiden och ansökan beträffande stöd per djur för renskötselåret 2003/2004	2149
472	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ansökningstiden och ansökan beträffande stöd per djur för renskötselåret 2003/2004 (Översättning till samiska)	2150

Nr 468

Räddningslag

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) insatser för att förebygga eldsvådor och andra olyckor, om inte något annat bestäms i någon annan lag eller i förordning,

2) räddningsverksamhet, varmed avses sådana skyndsamma åtgärder till följd av en olycka eller överhängande fara för en olycka som vidtas för att skydda och rädda människor, egendom och miljön samt för att begränsa skador och lindra följder, och

3) befolkningsskydd, varmed i denna lag avses att människor och egendom skyddas

och uppgifter som nämns i 2 punkten utförs under undantagsförhållanden enligt 2 § beredskapslagen (1080/1991) och 1 § lagen om försvarstillstånd (1083/1991) samt att beredskap skapas för detta.

De funktioner som nämns i 1 mom. bildar ett verksamhetsområde som kallas räddningsväsendet.

Dessutom tillämpas de bestämmelser om räddningsväsendets uppgifter som ingår i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979), lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land (378/1974), sjöräddningslagen (1145/2001), sjölagen (674/1994), luftfartslagen (281/1995) eller i någon annan lag.

Bestämmelser om särskilda befogenheter för räddningsväsendet under undantagsförhållanden ingår i beredskapslagen.

RP 192/2002
FvUB 30/2002
RSv 296/2002

2 kap.

Ansvaret för räddningsväsendet

2 §

Inrikesministeriets och länsstyrelsens uppgifter

Inrikesministeriet skall leda och utöva tillsyn över räddningsväsendet samt övervaka tillgången till dess tjänster och nivån på dem, svara för och organisera räddningsväsendets förberedelser för hela landet samt samordna de olika ministeriernas verksamhet inom räddningsväsendet.

Länsstyrelserna sköter de uppgifter som nämns i 1 mom. inom länets område.

Delegationen för räddningsväsendet skall bistå inrikesministeriet vid planering, utveckling och uppföljning av räddningsväsendet.

Närmare bestämmelser om inrikesministeriets och länsstyrelsens uppgifter inom räddningsväsendet samt om tillsättande av delegationen för räddningsväsendet och om delegationens sammansättning meddelas vid behov genom förordning av statsrådet.

3 §

Det lokala räddningsväsendets uppgifter

Inom de områden som statsrådet fastställer (*det lokala räddningsväsendet*) ansvarar kommunerna i samråd för räddningsväsendet enligt det som föreskrivs i 4 § lagen om bildande av räddningsområden (1214/2001). Det lokala räddningsväsendet skall

1) upprätthålla en organisation för räddningsväsendets uppgifter,

2) sörja för upplysning och rådgivning inom räddningsväsendet samt vara sakkunnig i frågor som gäller räddningsväsendet,

3) sörja för de åtgärder som räddningsmyndigheterna skall vidta för att förebygga olyckor och begränsa skador samt sörja för brandsyn,

4) sörja för de uppgifter som hör till räddningsverksamheten,

5) för sitt eget vidkommande sörja för de uppgifter som hör till befolkningsskyddet och upprätthålla den nödvändiga beredskapen,

6) samordna olika myndigheters och andra berörda instansers verksamhet inom räddningsväsendet, samt

7) för sitt eget vidkommande sörja för personalutbildningen inom räddningsväsendet.

Närmare bestämmelser om uppgifterna för det lokala räddningsväsendet meddelas vid behov genom förordning av statsrådet.

4 §

Räddningsmyndigheter

Statliga räddningsmyndigheter är de tjänstemän som inrikesministeriet och länsstyrelsen förordnat till uppgiften.

Räddningsmyndigheter inom ett räddningsområde är de högsta tjänsteinnehavarna och övriga av området förordnade tjänsteinnehavare inom räddningsväsendet samt det lokala räddningsväsendets behöriga kollegiala organ.

5 §

Brandkårer

Inom ett räddningsområde skall det finnas ett räddningsverk som består av personal i huvudsyssla och vid behov även av personal i bisyssla. Dessutom kan det lokala räddningsväsendet omfatta frivilliga brandkårer, anstaltsbrandkårer och fabriksbrandkårer enligt vad det lokala räddningsväsendet har avtalat med dem.

6 §

Andra myndigheters uppgifter

Skyldiga att delta i räddningsverksamheten och befolkningsskyddet enligt vad som bestäms om deras uppgifter i författningarna om respektive verksamhetsområde eller i övrig lagstiftning är vid sidan av räddningsmyndigheterna

- 1) Nödcentralverket,
- 2) polisen,
- 3) gränsbevakningsväsendet,
- 4) försvarsmakten,

5) social- och hälsovårdsministeriet, Folkhälsoinstitutet, Läkemedelsverket, Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Strålsäkerhetscentralen, Rättsskyddscentralen för hälsovården, Institutet för arbetshygien,

6) miljöministeriet, Finlands miljöcentral, de regionala miljöcentralerna,

7) jord- och skogsbruksministeriet, Forststyrelsen,

8) kommunikationsministeriet, Luftfartsverket, Meteorologiska institutet, Sjöfartsverket, Banförvaltningscentralen, Kommunikationsverket,

9) länsstyrelserna, samt

10) de ämbetsverk och inrättningar som ansvarar för olika kommunala verksamhetsområden.

Forststyrelsen är skyldig att lämna räddningsmyndigheterna experthjälp när det gäller att bekämpa skogsbränder och att på eget initiativ ha beredskap att i samråd med räddningsmyndigheterna förebygga och bekämpa skogsbränder på statsägd mark som Forststyrelsen har i sin besittning.

Statliga och kommunala myndigheter och inrättningar samt skogscentraler som avses i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995) skall dessutom på begäran ge räddningsmyndigheterna handräckning som hör till deras verksamhetsområde eller annars är förenlig med det.

Närmare bestämmelser om deltagande och handräckning enligt 1 och 3 mom. meddelas vid behov genom förordning av statsrådet.

7 §

Frivilligarbete

Organisationer som är verksamma inom räddningsväsendet kan av räddningsmyndigheterna anförtros uppgifter inom utbildning, rådgivning och upplysning. Utöver det som i 5 § bestäms om avtalsbrandkårer kan frivilliga personer och organisationer anlitas för att bistå räddningsväsendet, dock inte i uppgifter som innebär avsevärd utövning av offentlig makt.

Närmare bestämmelser om frivilligas deltagande i räddningsväsendet meddelas vid behov genom förordning av statsrådet.

8 §

Egen beredskap

De som äger eller innehar en byggnad eller som utövar industri- eller affärsverksamhet samt ämbetsverk, inrättningar och andra sammanslutningar är skyldiga att på ifrågasvarande plats och i sin verksamhet förebygga uppkomsten av farliga situationer samt att ha beredskap att vid överhängande fara skydda människor, egendom och miljön och att vidta sådana räddningsinsatser som de på egen hand förmår göra.

9 §

Planeringsskyldighet

Räddningsmyndigheterna samt andra i 6 § avsedda myndigheter och sammanslutningar som har uppgifter eller skall ge handräckning inom räddningsväsendet är skyldiga att i samråd göra upp behövliga planer för räddningsväsendet. Dessa myndigheter och sammanslutningar skall lämna räddningsmyndigheterna utredning över sina tillgängliga resurser för räddningsverksamheten.

För de områden där det finns en i 3 § 5 punkten kärnenergilagen (990/1987) avsedd kärnanläggning eller en i förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (59/1999) särskilt definierad anläggning som medför risk för storolycka skall det lokala räddningsväsendet i samråd med anläggningen göra upp en räddningsplan för en eventuell olycka i anläggningen. När planen görs upp skall de invånare som riskerar att utsättas för fara höras, information ges om planen och samarbete bedrivs i tillräcklig grad med myndigheterna i berörda och angränsande områden.

En räddningsplan för de åtgärder som avses i 8 § skall göras upp för sådana i förordning av statsrådet angivna byggnader eller andra objekt där person- och brandsäkerheten eller miljön kan antas vara utsatt för stor risk eller skadorna till följd av en eventuell olycka vara allvarliga. Närmare bestämmelser om innehållet i räddningsplanen kan vid behov meddelas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av inrikesministeriet kan bestämmelser som preciserar planerings-

skyldigheten enligt 1 och 2 mom vid behov meddelas.

3 kap.

Samarbete mellan räddningsområdena

10 §

Bistånd

Det lokala räddningsväsendet skall vid behov bistå ett annat räddningsområde i fråga om räddningsverksamhet och befolkningskydd.

11 §

Larmanvisningar

Det lokala räddningsväsendet skall tillsammans med de angränsande områdena, andra myndigheter som deltar i räddningsverksamheten, myndigheter som ger handräckning samt nödcentralen göra upp anvisningar om att tillkalla resurser som behövs för räddningsverksamheten samt om bistånd.

Larmanvisningarna skall avfattas så att nödcentralen kan larma de närmaste ändamålsenliga enheterna oberoende av vilket område dessa tillhör.

4 kap.

Räddningsväsendets servicenivå

12 §

Servicenivå

Räddningsväsendet skall ha en servicenivå som motsvarar olycksriskerna. När servicenivån bestäms skall också verksamheten under undantagsförhållanden beaktas.

Räddningsväsendet skall planeras och drivas så att olyckor förebyggs och behövliga åtgärder vid olyckor och fara vidtas effektivt och utan dröjsmål.

13 §

Beslut om servicenivån

Det lokala räddningsväsendet beslutar om

räddningsväsendets servicenivå efter att ha hört kommunerna. I beslutet skall redogöras för vilka risker som finns i området och vilka resurser som står till förfogande samt anges servicenivån i fråga om förebyggandet av olyckor, räddningsverksamheten och befolkningskyddet samt en plan för utvecklandet av dessa.

I beslutet skall anges att det gäller en viss tid.

Beslut om servicenivån skall tillställas länsstyrelsen. Är beslutet bristfälligt kan länsstyrelsen återsända det för komplettering.

Genom förordning av inrikesministeriet meddelas vid behov bestämmelser om beslutets innehåll och form.

14 §

Tillsyn över servicenivån

Länsstyrelsen skall utöva tillsyn över att räddningsväsendet håller en tillräcklig servicenivå. I detta syfte har länsstyrelsen rätt att få behövliga uppgifter och utredningar av det lokala räddningsväsendet.

Om servicen inom räddningsväsendet uppvisar avsevärda brister som inte avhjälpas inom en tid som länsstyrelsen bestämmer, kan länsstyrelsen enligt 82 § förplikta den berörda parten att se till att servicenivån uppfyller bestämmelserna i lagen.

5 kap.

Utbildning och behörighetsvillkor inom räddningsväsendet

15 §

Statens ansvar för utbildningen

Staten sköter yrkesutbildningen inom räddningsväsendet samt utbildningen av den ledande och specialiserade personalen inom befolkningskyddet. Närmare bestämmelser om hur utbildningen ordnas ingår i lagen (1165/1994) och förordningen (1237/1994) om Räddningsinstitutet.

Inrikesministeriet kan också bemyndiga någon annan läroanstalt än Räddningsinstitutet att ge yrkesinriktad grundutbildning inom räddningsområdet. I den undervisning som

ges av en behörig läroanstalt skall Räddningsinstitutets läroplaner iakttas. I fråga om de studerandes rättsskydd samt om disciplin och ändringssökande i den behöriga läroanstalten gäller i tillämpliga delar lagen och förordningen om Räddningsinstitutet, dock så att rättelseyrkanden som gäller antagning av studerande och bedömning av studieprestationer vid en behörig läroanstalt behandlas av en av läroanstalten tillsatt examensnämnd med tre medlemmar, där en av medlemmarna skall representera de studerande. Närmare bestämmelser om examensnämnden utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

16 §

Andras ansvar för utbildningen

Det lokala räddningsväsendet skall se till att avtalsbrandkårernas personal och brandkårens personal i bisyssla har tillräcklig utbildning.

Det lokala räddningsväsendet leder den utbildning som syftar till egen beredskap i företag och inrättningar. Dessutom skall det lokala räddningsväsendet ordna utbildning för den personal som har ansvar för skydd av bostadshus och inrättningar samt för annan personal inom den befolkningsskyddsorganisation som det är skyldigt att inrätta än den personal som avses i 15 § 1 mom.

Varje myndighet, ämbetsverk och inrättning skall avsätta och utbilda den personal som behövs för befolkningsskyddsuppgifter under undantagsförhållanden.

17 §

Behörighetsvillkor för räddningsväsendets personal

Av det manskap, det underbefäl och det befäl i huvudsyssla som deltar i räddningsverksamheten inom ett räddningsområde krävs en sådan examen inom räddningsväsendet som uppfyller kraven i tjänsten eller uppgiften.

Av den personal i bisyssla och den frivilliga personal som deltar i räddningsverksamheten krävs tillräcklig utbildning. Läroplanerna för de kurser som ingår i

utbildningskraven fastställs av Räddningsinstitutet.

Genom förordning av statsrådet bestäms vid behov närmare om de examina och den utbildning som avses i 1 och 2 mom.

18 §

Dispens

Inrikesministeriet kan av särskilda skäl bevilja dispens från de behörighetsvillkor för en tjänst eller en uppgift inom det lokala räddningsväsendet som bestäms i denna lag eller genom förordning av statsrådet, om det är absolut nödvändigt för att räddningsväsendet skall kunna ordnas på ett ändamålsenligt sätt.

6 kap.

Förebyggande av olyckor och begränsning av skador

19 §

Förebyggande av olyckor och begränsning av skador

Med förebyggande av olyckor avses allmänt förebyggande av olyckor och anknytande myndighetssamarbete, säker användning av byggnader, myndighetstillsyn, upplysning och rådgivning samt varsam hantering av eld och brandfarliga ämnen och anordningar.

Med begränsning av skador avses tekniska och andra förhandsåtgärder för att upptäcka, begränsa eller släcka eldsvådor.

20 §

Räddningsmyndigheternas uppgifter vid förebyggande av olyckor

Räddningsmyndigheterna skall följa utvecklingen i fråga om olycksrisker och antalet olyckor samt deras orsaker, och utgående från de slutsatser som kan dras vidta åtgärder för att förebygga olyckor samt vid behov göra framställningar till andra myndigheter.

Räddningsmyndigheternas upplysning och rådgivning syftar till att människor skall

kunna identifiera riskfaktorer, förebygga olyckor och handla rätt i olycksituationer samt veta hur de skall förbereda sig för undantagsförhållanden.

I syfte att förebygga olyckor och upprätthålla säkerheten skall räddningsmyndigheterna samarbeta med andra myndigheter samt med sammanslutningar och invånare i området.

21 §

Byggnaders allmänna brandsäkerhet

Byggnader och konstruktioner samt deras omgivning skall planeras, byggas och hållas i skick så att risken för att en eldsvåda uppstår eller sprider sig är liten och så att räddningsverksamhet är möjlig om en olycka inträffar. I fråga om planering, byggande och underhåll gäller dessutom vad som bestäms om detta i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) eller i författningar som utfärdats med stöd av den.

Lättantändligt material eller andra lättantändliga föremål får inte förvaras på vindar, i källare eller under eller i omedelbar närhet av byggnader, om det innebär risk för att eldsvåda uppstår eller sprids eller om det försvårar släckningsarbetet.

22 §

Säkerhet i fråga om användning av byggnader och anordningar

En byggnads ägare eller innehavare skall i fråga om allmänna lokaler och med hänsyn till alla de arrangemang som tjänar hela byggnaden samt innehavaren av en lägenhet i fråga om lokaler i hans besittning se till att

1) av myndigheter eller i författningar föreskriven släcknings-, räddnings- och bekämpningsmateriel, anordningar som underlättar släcknings- och räddningsarbetet, branddetektorer och larmanordningar samt övriga anordningar som varnar om överhängande fara, skyltar som anger utrymningsvägar och säkerhetsmärkning samt skyddsrummens utrustning och anordningar är funktionsdugliga och har underhållits och inspekterats på behörigt sätt,

2) eldstäder och rökkanaler har sotats, samt att

3) ventilationskanaler och ventilationsanordningar har underhållits och rengjorts.

Genom förordning av inrikesministeriet kan närmare bestämmelser meddelas om

1) tekniska detaljer och metoder för att hålla anordningar som avses i 1 mom. 1 punkten i funktionsdugligt skick, anordningar som skall genomgå ibruktagningsbesiktning eller periodisk besiktning eller som skall underhållas regelbundet samt om tidpunkten för servicen och besiktningen,

2) eldstäder och luftkanaler som skall sotas regelbundet samt om när och hur sotningen skall utföras och om intyg över sotning, samt om

3) ventilationskanaler och ventilationsanordningar, som av brandsäkerhetsskäl skall rengöras regelbundet samt om när och hur rengöringen skall utföras och om intyg över rengöringsarbetet.

23 §

Aktsamhetsplikt

Eld samt lättantändliga och explosiva eller annars farliga ämnen skall hanteras varsamt och med iakttagande av tillräcklig försiktighet.

När en reparation eller ett annat arbete medför avsevärt ökad brandrisk eller risk för någon annan olycka, skall tillräckliga försiktighetsåtgärder vidtas.

Var och en är skyldig att efter förmåga och inom ramen för sin bestämmanderätt se till att bestämmelserna om förebyggande av eldsvåda och andra olyckor och om trygghet av människors säkerhet iakttas.

24 §

Att göra upp öppen eld

Lägereld eller annan öppen eld får inte göras upp i skog eller i närheten av skog, om förhållandena på grund av torka, vind eller av någon annan orsak är sådana att risken för skogsbrand är uppenbar.

På annans mark får öppen eld utan tvingande skäl inte göras upp utan lov.

På skogsmark får hyggesbränning utföras även under torka med iakttagande av särskild försiktighet och under tillsyn av en yrkesman inom skogsbranschen.

Den lokala räddningsmyndigheten kan för viss tid förbjuda öppen eld eller någon annan verksamhet som kan medföra risk för eldsvåda inom räddningsväsendets område eller inom en del av det, om risken för eldsvåda är uppenbar. Allmän information om beslutet skall hållas tillgänglig inom förbudsområdet.

25 §

Anmälan om hygges- och halmbränning

Nödcentralen skall på förhand underrättas om hyggesbränning av skogsmark samt halmbränning.

26 §

Brandsäkerheten på torvproduktionsområden

Den som tar upp torv skall i sin verksamhet särskilt bemöda sig om att förebygga eldsvåda. Torvupptagningen skall avbrytas när vindförhållandena eller andra orsaker medför uppenbar brandfara.

Bestämmelser som preciserar brandsäkerhetsåtgärderna på torvproduktionsområden kan vid behov meddelas genom förordning av inrikesministeriet.

27 §

Spaning efter skogsbränder och varning för skogsbrand

När risken för skogsbrand är uppenbar skall länsstyrelsen på glest bebodda områden ordna effektiv spaning efter skogsbränder.

Meteorologiska institutet skall utfärda varning för skogsbrand för områden där väderleken anses medföra uppenbar fara för skogs-

brand. Meteorologiska institutet skall se till att information om varningen för skogsbrand sprids i nödvändig omfattning.

28 §

Allmän handlingsskyldighet

Var och en som märker eller får veta att en eldsvåda har brutit ut eller att någon annan olycka har inträffat eller är överhängande och som inte genast kan släcka branden eller avvärja faran är skyldig att utan dröjsmål underrätta dem som är i fara, göra nödanmälan samt efter förmåga vidta räddningsåtgärder.

29 §

Brandvarnare

Innehavaren av en lägenhet är skyldig att se till att bostaden förses med brandvarnare eller andra anordningar som så tidigt som möjligt upptäcker en begynnande eldsvåda och larmar dem som finns i bostaden.

I inkvarteringslokaler och vårdinrättningar har verksamhetsidkaren samma skyldighet som anges i 1 mom.

Genom förordning av inrikesministeriet kan närmare bestämmelser meddelas om tillräckligt antal anordningar enligt 1 och 2 mom., om lämplig placering av dem och om deras funktion.

30 §

Särskilda säkerhetskrav

Den lokala räddningsmyndigheten kan av särskilda skäl bestämma att en plats där verksamheten eller förhållandena medför större risk än vanligt för brand eller människors säkerhet eller för miljön skall utrustas med ändamålsenlig släckningsmateriel och annan utrustning som underlättar räddningsarbetet samt att även andra nödvändiga

åtgärder för förebyggande av olyckor och skydd av människor och egendom vid olyckor skall vidtas på platsen.

31 §

Installation av räddningsväsendets anordningar

Ägaren och innehavaren av en byggnad eller konstruktion är skyldig att tillåta att de lokala räddningsmyndigheterna i byggnaden eller konstruktionen placerar anordningar som räddningsväsendet behöver. I fråga om placeringen av anordningarna tillämpas vad som i 161—163 § markanvändnings- och bygglagen bestäms om placeringen av samhällstekniska anordningar.

32 §

Byggnaders utgångar

Ägaren och innehavaren av en byggnad skall se till att utgångarna och vägen till dem är framkomliga och inte är blockerade.

Vid utgångarna samt i gångar på vindar, i källare eller i lagerutrymmen får inga föremål förvaras.

Utgångarna och vägen till dem skall vid behov märkas och vara belysta på lämpligt sätt. Närmare bestämmelser om märkning och belysning meddelas vid behov genom förordning av inrikesministeriet.

33 §

Fastigheters räddningsvägar

Ägaren och innehavaren av en fastighet skall se till att vägar eller andra förbindelser avsedda för utryckningsfordon (*räddningsvägar*) är farbara och fria och att de är märkta på lämpligt sätt.

Fordon får inte parkeras eller andra hinder placeras på räddningsvägar.

Bestämmelser om märkning av räddningsvägar meddelas genom förordning av inrikesministeriet.

7 kap.

Brandsyn

34 §

Vad som skall ingå i brandsyn

Syftet med brandsyn är att förebygga faror som eldsvådor och andra olyckor medför för människor, egendom eller miljön.

Vid brandsyn skall det kontrolleras att byggnaden eller konstruktionen, dess omgivning samt de övriga förhållandena på platsen är säkra samt att fastighetens ägare eller innehavare har föreskriven beredskap att förebygga olyckor och avvärja skador samt beredskap för befolkningsskydd.

I samband med brandsynen skall också fastighetens skyddsrum inspekteras och utrustningen i skyddsrummet kontrolleras.

I samband med brandsynen skall vid behov råd om hur eldsvådor och andra olyckor kan avvärjas ges.

Närmare bestämmelser om vad som skall ingå i brandsynen kan vid behov meddelas genom förordning av inrikesministeriet.

35 §

Platser där brandsyn skall förrättas

Brandsyn skall förrättas

1) i bostadshus och på platser som med hänsyn till person- och brandsäkerheten kan jämföras med bostadshus, med intervaller som bestäms i beslutet om servicenivån enligt 13 §,

2) på platser som bestäms genom förordning av statsrådet och på vilka riskerna för person- och brandsäkerheten eller för miljön kan anses vara större än vanligt, årligen och vid behov oftare, samt

3) på platser som avses ovan i 2 punkten innan verksamheten på platsen inleds eller när den väsentligt ändras.

Vid behov förrättas efterbesiktningar för kontroll av att föreskrifter som har meddelats vid brandsynen har iakttagits.

Av särskilda skäl kan brandsyn vid behov förrättas också vid andra tidpunkter.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte platser som försvarsmakten besitter, om dessa

skall hemlighållas med hänsyn till rikets säkerhet och försvarsmakten har meddelat den lokala räddningsmyndigheten att den själv sköter brandsynen. Försvarsmakten svarar för brandsynen på dessa platser, och om brandsyner bestäms vid behov närmare genom förordning av försvarsministeriet.

36 §

Förrättande av brandsyn

Brandsyn får förrättas av den lokala räddningsmyndigheten.

Den som förrättar brandsyn skall ges tillträde till samtliga lokaler som synen gäller. En representant för syneobjektet skall dessutom uppvisa föreskrivna planer och övriga handlingar samt förevisa hur brandsäkerheten är ordnad.

Vid brandsyn skall det föras protokoll som i allt väsentligt specificerar syneobjektet, brandsynens förlopp, inspektörens viktigaste iakttagelser, den utredning som representanten för syneobjektet företer samt slutledningar med motiveringar. Protokollet skall utan dröjsmål delges parterna.

37 §

Rätt att få uppgifter om byggnader

För brandsyn har den lokala räddningsmyndigheten trots sekretessbestämmelser rätt att få uppgifter ur myndigheternas byggnadsregister om byggnader samt om deras ägare och innehavare samt förteckningar där uppgifterna är grupperade enligt område, byggnadstyp eller på något annat sätt.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte platser som avses i 35 § 4 mom. Försvarsmakten skall ändå ge den lokala räddningsmyndigheten och nödcentralen nödvändiga uppgifter om platsen för att ett räddningsuppdrag skall kunna utföras säkert och på lämpligt sätt.

38 §

Föreläggande att avhjälpa brister och avbrytande av verksamheten

Om det vid en brandsyn eller annars

konstateras brister skall det bestämmas att de skall avhjälpas. Kan en brist inte avhjälpas genast, skall en frist utsättas.

Om en brist eller ett felaktigt förfarande som konstaterats i samband med brandsyn eller annars medför omedelbar olycksrisk, får räddningsmyndigheten vid behov genast avbryta verksamheten och bestämma om nödvändiga åtgärder för att förebygga olyckor. Beslutet skall iaktas omgående.

8 kap.

Sotning

39 §

Hur sotning skall ordnas

Det lokala räddningsväsendet beslutar hur sotningstjänsterna skall ordnas i dess område.

Det lokala räddningsväsendet kan i sitt område eller i en del av det

- 1) producera sotningstjänsterna själv,
- 2) skaffa sotningstjänsterna av en annan tjänsteproducent, eller
- 3) tillåta att ägaren eller innehavaren av en byggnad ingår avtal om sotning med en tjänsteproducent.

När det lokala räddningsväsendet ordnar sotningstjänsterna på det sätt som avses i 2 mom. 1 eller 2 punkten bestämmer det också sotningsavgiften.

Den lokala räddningsmyndigheten kan tillåta att ett enskilt objekt sotas av någon annan än en sotare.

40 §

Behörighet för sotare

Av dem som utövar sotaryrket, av deras anställda som självständigt utför sotning och av sotare i det lokala räddningsväsendets tjänst krävs yrkesexamen för sotare.

Bestämmelser om erkännande av yrkesbehörighet som hör till området för Europeiska gemenskapens lagstiftning utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 §

Underrättelse om fel

Konstaterar sotaren sådana fel eller brister i eldstäder och rökkanaler som kan medföra brandfara, skall sotaren skriftligen underrätta den som representerar sotningsobjektet och den lokala räddningsmyndigheten om saken.

42 §

Sotningsförteckning

Den som utövar sotaryrket skall föra förteckning över de objekt som han har sotat och på begäran avgiftsfritt ge den lokala räddningsmyndigheten uppgifter ur förteckningen. Uppgifterna skall sparas tio år efter utförd åtgärd.

9 kap.

Räddningsverksamhet

43 §

Vad som skall ingå i räddningsverksamheten

Till räddningsverksamheten hör att ta emot nödanmälan, larma räddningsenheter och annan hjälp, varna befolkningen, avvärja överhängande olyckor, skydda och rädda människor, miljö och egendom som är i fara, släcka eldsvådor samt avvärja och begränsa andra skador och sköta efterröjning och efterbevakning samt ha hand om ledning, information, underhåll och andra stödfunktioner i anslutning till detta.

44 §

Ledning av räddningsverksamhet

Om inte något annat har avtalats skall räddningsledaren komma från det räddningsområde där olyckan eller faran har uppstått. Räddningsverksamheten leds av räddningsmyndigheten eller av någon annan som hör till den brandkår som avses i 5 §, till dess att räddningsmyndigheten tar över ledningen av verksamheten.

Av särskilda skäl har länsstyrelsen och inrikesministeriet rätt att ge order om räddningsverksamheten och att bestämma något annat än det som föreskrivs i 1 mom. om räddningsledaren och hans område.

Om myndigheter från flera verksamhetsområden deltar i räddningsverksamheten är räddningsledaren allmän ledare. Räddningsledaren kan till sin hjälp bilda en ledningsgrupp bestående av företrädare för andra myndigheter, inrättningar och frivilliga enheter som deltar i räddningsverksamheten. Räddningsledaren kan också tillkalla experter.

Utöver räddningsmyndigheterna utför även andra personer som tjänstgör som ledare för räddningsverksamheten sina uppgifter under tjänsteansvar.

45 §

Räddningsledarens befogenheter

För att släcka en brand och förhindra att den sprider sig samt för att avvärja andra olyckor och begränsa skador har räddningsledaren, länsstyrelsen och inrikesministeriet, om situationen inte annars går att få under kontroll, rätt att

1) beordra människor att söka skydd samt evakuera människor och egendom,

2) vidta sådana nödvändiga åtgärder som kan medföra skada på fast eller lös egendom,

3) bestämma att byggnader, kommunikations- och dataförbindelser och redskap samt materiel, redskap och förnödenheter, livsmedel, bränsle och smörjmedel samt släckningsmedel som behövs för räddningsverksamheten ställs till förfogande, samt att

4) vidta andra åtgärder som är nödvändiga för räddningsverksamheten.

Ägaren eller innehavaren får inte beordras att överlåta sådan i 1 mom. 3 punkten avsedd egendom som han samtidigt själv behöver för att avvärja en eldsvåda eller någon annan olycka, om detta inte är nödvändigt för att rädda människoliv. Det lokala räddningsväsendet skall betala full ersättning för egendom som tas i bruk samt ersätta eventuella skador på egendomen.

46 §

Skyldighet att delta i räddningsverksamhet

Räddningsledaren har rätt att förordna en arbetsför person som befinner sig på en brand- eller olycksplats eller i dess närhet och som inte hindras av ett giltigt skäl att delta i räddningsverksamheten, om detta är nödvändigt för att rädda en människa eller avvärja en olycka. I en liknande situation har en räddningsmyndighet, om läget inte annars går att få under kontroll, rätt att förordna arbetsföra personer som uppehåller sig i den kommun där olyckan har inträffat att ofördröjligen infinna sig på brand- eller olycksplatsen och delta i räddningsverksamheten. En person har endast av giltigt skäl rätt att vägra delta.

Vid olyckor och när fara hotar har räddningsledaren allmän bestämmanderätt också över andra brandkårer än de som avses i 5 §. En industribrandkår eller annan anstaltsbrandkår får dock bara anlitas om anstalts säkerhet därigenom inte äventyras.

Den som har förordnats att delta i räddningsverksamhet får inte lämna brand- eller olycksplatsen förrän räddningsledaren har gett lov.

47 §

Släckvatten

Kommunen sörjer inom sitt område för att det lokala räddningsväsendet har tillgång till släckvatten.

48 §

Efterröjning och efterbevakning

När brandkårens åtgärder inte längre behövs är den som äger eller innehar objektet skyldig att svara för efterröjning och efterbevakning efter en eldsvåda. Tidpunkten avgörs av räddningsledaren.

Om ägaren eller innehavaren av objektet inte kan nås eller inte svarar för efterröjningen och efterbevakningen, har räddningsledaren rätt att vidta nödvändiga åtgärder på ägarens eller innehavarens bekostnad.

49 §

Internationell räddningsverksamhet

Utöver det som har överenskommits mellan stater kan inrikesministeriet på begäran av en stat eller en internationell organisation besluta att genom räddningsväsendet ge bistånd till utlandet, när detta är motiverat för att skydda människor, miljön eller egendom. Inrikesministeriet kan vid behov begära bistånd från utlandet.

10 kap.

Befolkningsskydd

50 §

Befolkningsskyddsberedskap

I befolkningsskyddsförberedelserna under normala förhållanden skall ingå att göra upp planer och ge utbildning för undantagsförhållanden, bygga skyddskonstruktioner, upprätthålla lednings-, bevaknings- och larmsystem samt dataförbindelser och att skapa beredskap för evakuering, räddningsverksamhet, första hjälpen, försörjning av befolkningen samt röjning och rengöring.

51 §

Inspektion av beredskapen

Räddningsmyndigheterna kan förrätta inspektioner för att förvissa sig om att beredskapen inför storolyckor och inom befolkningsskyddet uppfyller lagens krav. Den som förrättar inspektion har rätt att få tillträde till de lokaler som skall inspekteras, dock inte till bostäder eller platser som avses i 35 § 4 mom., samt att få uppgifter om planer och andra beredskapsåtgärder som krävs i denna lag eller i en med stöd av lagen utfärdad förordning av statsrådet eller av ett ministerium.

52 §

Myndigheternas rätt att få uppgifter

Utän hinder av tystnadsplikten och i syfte att hålla personal i beredskap för befolkningsskyddsuppgifter har räddningsmyndigheterna rätt att

1) få behövliga befolkningsdata av de myndigheter som avses i lagen om registerförvaltningen (166/1996),

2) avgiftsfritt få uppgifter av försvarsmakten om en värnpliktig är befriad från krigstida tjänst, samt

3) avgiftsfritt få uppgifter av andra myndigheter och sammanslutningar om personer i deras tjänst som hålls i beredskap, även om deras ålder, utbildning, yrke och arbetsförmåga samt om att de hålls i beredskap av myndigheterna eller sammanslutningarna för att säkerställa deras egen verksamhet under undantagsförhållanden.

För befolkningsskyddet har en räddningsmyndighet utan hinder av tystnadsplikten rätt att ur myndigheternas register få uppgifter om byggnader, fastigheter och lokaler, deras ägare, innehavare och användningsändamål, specificerade och grupperade på det sätt som behövs för befolkningsskyddet och anknytande förberedelser.

Räddningsmyndigheterna och kommunikationsministeriet har utan hinder av tystnadsplikten rätt att för evakuering och annat befolkningsskydd avgiftsfritt få uppgifter ur

1) fordonsregistret enligt 3 § lagen om ett datasystem för vägtrafiken (819/1989) om fordon och fordonstyp jämte identifieringsuppgifter och uppgifter om ägare och innehavare samt kontaktinformation om dem,

2) körkortsregistret enligt lagrummet i 1 punkten om körkortsinnehavare jämte kontaktinformation om dem samt om förarbehörighet jämte körkortsklass, samt ur

3) fordonsregistret enligt lagrummet i 1 punkten samt ur informationshanteringssystemet för vägtransportmateriel under kristider, som baserar sig på myndigheternas reserveringsuppgifter med tanke på undantagsförhållanden.

Rätten att få de uppgifter som avses ovan

i denna paragraf gäller också uppgifter som lämnas genom teknisk anslutning eller annars i elektronisk form.

53 §

Skyldighet att delta i befolkningsskyddsutbildning

Inrikesministeriet och länsstyrelserna kan förordna ledningen och annan specialpersonal inom befolkningsskyddet att delta i befolkningsskyddsutbildning under högst tio dygn om året.

54 §

Kallelse till befolkningsskyddsutbildning

Inrikesministeriet och länsstyrelserna eller, på uppdrag av dessa, Räddningsinstitutet kallar skriftligen in de personer som förordnats att delta i befolkningsskyddsutbildning.

55 §

Befrielse från befolkningsskyddsutbildning

På ansökan av den som förordnats att delta i befolkningsskyddsutbildning kan den myndighet som utfärdat kallelsen bevilja uppskov med eller befrielse från utbildningen på grund av kroppsskada, sjukdom eller av någon annat giltig orsak. Under utbildningens gång kan utbildningsanordnaren av ovan nämnda orsaker medge befrielse från utbildningen.

56 §

Hälsovård för dem som deltar i befolkningsskyddsutbildning

Den som förordnats att delta i befolkningsskyddsutbildning har under utbildningen rätt till avgiftsfri hälso- och sjukvård samt medicin, om personen under utbildningens gång insjuknar i en sjukdom som kräver vård. En studerande har också rätt till avgiftsfri läkarundersökning vid ankomsten till utbildningen, om den studerande då uppger sig vara sjuk eller på grund av sitt hälsotillstånd på annat sätt är oförmögen att delta i utbildningen, och utbildningsanordnaren inte anser

sig kunna befria den studerande från utbildningen.

57 §

Ekonomiska förmåner för dem som deltar i befolkningskyddsutbildning

De som förordnats att delta i befolkningskyddsutbildning får av läroanstalten gratis logi samt reseersättning enligt bestämmelserna om ersättning för statstjänstemäns resekostnader i statens tjänstekollektivavtal.

Till andra än offentligt anställda arbetstagare som deltar i utbildningen kan vid behov i stället för dagpenning enligt statens tjänstekollektivavtal betalas ersättning och dagpenning motsvarande reservistlönen för värnpliktiga som har inkallats till reservens repetitionsövningar.

58 §

Befolkningskyddsuppgifter i anslutning till anställningsförhållande

Befolkningskyddsuppgifter som staten, en kommun, en samkommun eller ett annat offentligt samfund, ett ämbetsverk, en inrättning eller ett statligt affärsverk har ansvar för samt beredskap för sådana uppgifter ingår i tjänsteåliggandena för deras tjänsteinnehavare och befattningshavare och i arbetsuppgifterna för deras anställda i arbetsavtalsförhållande. Detsamma gäller deltagande i utbildning som behövs för dessa uppgifter.

59 §

Skyddsorter

För beredning och verkställighet av befolkningskyddet kan inrikesministeriet föreskriva att ett bosättnings-, industri- eller trafikcentrum eller något annat därmed jämförligt centrum skall vara skyddsort.

60 §

Skyldigheten att inrätta skyddsrum i samband med nybygge

Ägaren till ett nybygge skall i byggnaden

eller dess närhet inrätta ett skyddsrum som kan bedömas vara tillräckligt stort för dem som bor eller annars uppehåller sig i byggnaden. Närmare bestämmelser om skyddsrummets storlek och läge utfärdas genom förordning av statsrådet. Skyldigheten att inrätta skyddsrum gäller dock inte en tillfällig byggnad som är i användning högst fem år.

Skyddsrum skall inrättas för en byggnad eller byggnadsgrupp på samma tomt eller byggnadsplats, om våningsytan är minst 600 m² och byggnaden eller byggnadsgruppen används som bostad eller arbetsplats.

När skyldigheten att inrätta skyddsrum för en nybyggnad bestäms, beaktas inte byggnader som redan finns på samma tomt eller byggnadsplats och som har ett skyddsrum eller byggnader från vilkas färdigställande det har förflutit en längre tid än fem år när bygglov söks.

Den myndighet som beviljar bygglov kan efter att ha hört räddningsmyndigheten inom området tillåta att ett gemensamt skyddsrum inrättas för två eller flera byggnader, förutsatt att skyddsrummet inrättas inom fem år från det att den första byggnaden färdigställts.

61 §

Skyldigheten att inrätta skyddsrum i samband med ombyggnad eller reparation

Om det på en skyddsort i en färdig byggnad som saknar skyddsrum utförs en med nybygge jämförbar ombyggnad eller reparation som gäller minst 1 000 m² våningsyta och förutsätter bygglov, och byggnaden därefter används som bostad eller arbetsplats, skall ett skyddsrum inrättas i samband med ombyggnaden eller reparationen, om detta är möjligt utan stora svårigheter och till rimliga kostnader.

Om användningsändamålet för en på en skyddsort belägen färdig byggnad vars våningsyta omfattar minst 1 000 m² och som inte används som bostad eller arbetsplats ändras så att bygglov eller åtgärdstillstånd krävs, och byggnaden därefter stadigvarande används som bostad eller arbetsplats, skall ett skyddsrum inrättas i samband med ombyggnaden, om detta är möjligt utan stora svårigheter och till rimliga kostnader.

62 §

Undantag från skyldigheten att inrätta skyddsrum

Bestämmelserna i denna lag om skyldigheten att inrätta skyddsrum gäller inte särskilda konstruktioner för att skydda gårdsbruksproduktion.

Produktionsbyggnader för gårdsbruk beaktas inte när skyldigheten att inrätta skyddsrum enligt denna lag bestäms.

63 §

Allmänna skyddsrum

Om de som bor, uppehåller sig eller rör sig utomhus på en skyddsort inte kan anses bli tillräckligt skyddade enligt bestämmelserna i detta kapitel och om deras säkerhet inte heller annars kan tryggas, skall kommunen inrätta behövliga skyddsrum för dem.

64 §

Ledningscentraler

Det lokala räddningsväsendet och kommunen skall ha en ledningscentral där verksamhet kan bedrivas under undantagsförhållanden.

65 §

Hur skyddsrum skall inrättas

Ett skyddsrum skall ge dem som uppehåller sig där skydd mot eventuella verkningar av vapen. Närmare bestämmelser om kraven på skyddsrummens storlek och konstruktion utfärdas genom förordning av statsrådet och bestämmelser om tekniska detaljer genom förordning av inrikesministeriet.

66 §

Beviljande av lättnader

Länsstyrelsen kan av synnerligen vägande skäl i enskilda fall bevilja befrielse från den lagstadgade skyldigheten att inrätta skyddsrum.

Den myndighet som beviljar bygglov kan efter att ha hört räddningsmyndigheten inom området medge undantag från kraven på skyddsrum i förordning av statsrådet eller inrikesministeriet eller från kravet i förordning av statsrådet i fråga om skyddsrumms läge, om det finns grundad anledning till undantag och detta inte väsentligt försämrar möjligheterna att få skydd.

67 §

Användning av skyddsrum och befolknings-skyddsmateriel under normala förhållanden

Skyddsrum samt redskap och anordningar som är avsedda för befolkningsskyddet får användas för annan verksamhet om de utan dröjsmål kan ställas till befolkningsskyddets förfogande. Närmare bestämmelser om omedelbar tillgång till skyddsrum samt redskap och anordningar som är avsedda för befolkningsskyddet utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

68 §

Styrning av befolkningsskyddsplaneringen

Inrikesministeriet kan meddela myndigheter och enskilda allmänna anvisningar om befolkningsskyddets personalstyrka, materialvolym och organisation samt om beredningen och verkställigheten av befolkningsskyddet och om nödvändigt samarbete kring dem. Länsstyrelsen har motsvarande rätt inom länet.

11 kap.

Räddningsväsendets personregister

69 §

Åtgärdsregister

För uppföljning och utvecklande av räddningsväsendet samt för utredning av olyckor får den lokala räddningsmyndigheten föra ett personregister. I registret får sådana uppgifter införas som registreras i nödcentralsdatasystemet enligt 7 § lagen om nödcentraler (157/2000) och som nödcentralen med stöd av

9 § lagen om nödcentraler har lämnat ut till räddningsväsendets ansvariga registerförare.

Utöver de uppgifter som avses i 1 mom. får i räddningsväsendets åtgärdsregister införas uppgifter som gäller

- 1) föremålet för åtgärden,
- 2) typen av olycka,
- 3) tekniska detaljer om olyckan samt dess förlopp,
- 4) räddnings- och bekämpningsmetoder som tillämpats i samband med åtgärden,
- 5) personalresurser som använts för åtgärden,
- 6) fordon och annan materiel som använts i samband med åtgärden,
- 7) räddningsverksamhetens resultat,
- 8) skador som olyckan föranlett, samt
- 9) orsakerna till olyckan.

Uppgifterna i registret får utan hinder av sekretessbestämmelserna utlämnas till en nödcentral, en räddningsmyndighet, Konsumentverket och säkerhetsteknikcentralen för räddningsverksamhet eller tillsyn samt till andra myndigheter och forskningsinstitut för undersökning av olyckor eller vetenskaplig forskning, vid behov även genom teknisk anslutning. Åtgärdsregistret får användas för statistikföring, förutsatt att inga personer kan identifieras i statistiken. I övrigt gäller i fråga om utlämnande av uppgifter vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Personuppgifter skall utplånas ur åtgärdsregistret när det inte längre kan anses motiverat att bevara uppgifterna i det syfte som anges ovan, dock senast fem år från det att uppgifterna har mottagits. En känslig uppgift som avses i 11 § 3 eller 4 punkten personuppgiftslagen (523/1999) skall dock utplånas senast två år efter att den mottagits.

70 §

Befolkningsskyddets personregister

I syfte att upprätthålla en befolkningsskydds-enhet får en myndighet, en anstalt eller en sammanslutning med ansvar för befolkningsskydds-uppgifter eller beredskap för dem inrätta ett personregister över de personer som hör till eller reserverats för enheten. I registret får utöver de registrerades namn antecknas

deras födelsedatum, civilstånd, yrke, utbildning, adress och annan kontaktinformation samt uppgifter om körkort och körkortsklass och vårdnad om minderåriga.

Uppgifterna i ett personregister för befolkningsskyddet skall kontrolleras med minst fem års mellanrum efter det anteckning gjorts och kontrollerats, eller utplånas.

71 §

Befolkningsskyddets fastighetsregister

För befolkningsskyddet och förberedelser för det får den ansvariga myndigheten inrätta ett register över skyddsrum samt över fastigheter, byggnader och lokaler där evakuerade och förflyttad egendom kan inrymmas. I registret får införas uppgifter om vem som äger eller innehar lokalerna, i vilket skick de är samt om deras aktuella användning och antalet boende. I registret får också införas uppgifter om byggnader i vilka produktionsanläggningars, myndigheters och inrättningars driftsställen samt ledningscentraler och enheter temporärt kan inrymmas under undantagsförhållanden.

Registren får inrättas med hjälp av uppgifter som utlämnats av den myndighet som svarar för registrering av fastigheter, byggnader och lokaler. Uppgifterna i ett register skall kontrolleras med fem års mellanrum efter det anteckning gjorts och kontrollerats, eller utplånas.

72 §

Övervakningsregister

För förrättande av brandsyn samt övervakning av driftssäkerheten i byggnader och anordningar kan den lokala räddningsmyndigheten föra ett personregister med uppgifter om övervakningsobjekten samt om deras ägare och innehavare. Registret får inrättas med hjälp av uppgifter som med stöd av 37 och 42 § samt 52 § 2 mom. erhållits för tillsyn.

Uppgifterna i övervakningsregistret skall kontrolleras och onödiga uppgifter utplånas med bestämda mellanrum i samband med att brandsyn förrättas, dock senast tio år efter det att föregående anteckning gjordes.

12 kap.

Finansiering av räddningsväsendet samt arvoden och ersättningar

73 §

Ansvar för räddningsväsendets kostnader

För räddningsväsendets kostnader svarar den som är skyldig att vidta en åtgärd eller sköta en uppgift eller sörja för åtgärden eller uppgiften, om inte något annat bestäms i denna lag.

74 §

Statens deltagande i upprätthållandet av beredskapen

Staten kan delta i upprätthållandet av räddningsväsendets beredskap genom att skaffa specialmateriel eller finansiera bestämd verksamhet, om det av någon särskild anledning är ändamålsenligt att materielen skaffas eller verksamheten finansieras med statens medel.

75 §

Ersättning för bistånd vid räddningsverksamhet

Om ett räddningsområde bistår ett annat område med materiel och manskap eller på något annat sätt skall det mottagande området betala full ersättning, om inte något annat avtalas.

Den som lämnar handräckning skall avtala med räddningsmyndigheten om eventuell ersättning för handräckning som ges enligt 6 § 3 mom.

76 §

Släckningskostnader för skogs- och markbränder

Om en skogs- eller markbrand har spritt sig till flera än ett räddningsområde, betalas släckningskostnaderna av det område där branden började, om inte något annat avtalas. De övriga områdena skall betala sin andel av

dessa kostnader i förhållande till den eldhärdade arealen eller enligt någon annan skälig grund.

77 §

Understöd enligt prövning

Om ett räddningsuppdrag har vållat det lokala räddningsväsendet exceptionellt stora kostnader, kan räddningsväsendet inom de gränser som anges i statsbudgeten beviljas understöd enligt prövning.

Om befolkningsskyddsåtgärder vållar en kommun eller det lokala räddningsväsendet särskilt betungande kostnader, kan dessa beviljas understöd enligt prövning för kostnaderna inom de gränser som anges i statsbudgeten.

På statsunderstöd enligt denna lag tillämpas statsunderstödslagen (688/2001).

78 §

Skadestånd

Beträffande skadestånd gäller i övrigt bestämmelserna i skadeståndslagen (412/1974).

79 §

Arvode och ersättningar till den som förordnats att delta i räddningsuppgifter

Till den som med stöd av 46 § har förordnats att delta i räddningsuppgifter skall det lokala räddningsväsendet betala ett skäligt arvode.

Till den som deltagit i räddningsverksamhet betalar det lokala räddningsväsendet ersättning för kläder, utrustning och arbetsredskap som har förstörts eller förkommit, förutsatt att skadeanmälan har gjorts till räddningsledaren så snart som möjligt. Ersättning skall sökas skriftligen hos det lokala räddningsväsendet inom tre månader efter det skadan inträffade.

80 §

Ersättning för olycksfall i samband med räddningsverksamhet och befolkningsskydd

För olycksfall eller yrkessjukdom som

drabbat en person i räddningsverksamhet eller befolkningsskyddsuppgifter betalas ersättning av statens medel enligt samma grunder som för olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom, till den del som den skadade inte har rätt till en minst lika stor ersättning enligt någon annan lag. Rätt att få ersättning har den som

1) med stöd av 46 § har förordnats att bistå vid räddningsverksamhet,

2) med stöd av 53 § har förordnats att delta i befolkningsskyddsutbildning,

3) hör till det lokala räddningsväsendets avtalsbrandkår men inte är berättigad till ersättningar enligt 1 § lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948), eller

4) hör till en industri- eller anstaltsbrandkår som inte är områdets avtalsbrandkår, om ett olycksfall har inträffat då brandkåren har deltagit i räddningsverksamhet utanför anstalten.

Till den som hör till en lokal avtalsbrandkår och som avses i 1 mom. 3 punkten betalas ersättning av statens medel också för ett olycksfall som har inträffat i samband med utbildning inom brandkåren, fastighets- och materielvård eller sjuktransport.

Ett ärende som gäller betalning av ersättning av statens medel med stöd av denna paragraf behandlas av Statskontoret.

13 kap.

Ändringsökande, tvångsmedel och straff

81 §

Ändringsökande

Ändring i ett beslut som en statlig myndighet har fattat med stöd av denna lag söks genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Också beslut som en räddningsmyndighet har fattat med stöd av 30 och 38 §, 45 § 2 mom. eller 80 § samt beslut som räddningsledaren har fattat med stöd av 48 § 2 mom. överklagas i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat, skall ett förvaltningsbeslut trots besvär iakttas omedelbart.

Rättelse eller ändring i beslut som bygglovmyndigheten fattar med stöd av denna lag

söks på det sätt som bestäms i markanvändnings- och bygglagen.

82 §

Vite och hot om tvångsutförande

Om någon vidtar åtgärder i strid med bestämmelserna i 9, 14, 22, 29, 30, 38, 42, 47, 60, 63 eller 64 § eller med bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem eller försummar skyldigheter som grundar sig på dem, kan räddningsmyndigheten genom sitt beslut ålägga den försumlige att inom en viss tid rätta till vad som har gjorts eller försummats. Ett förbud eller en föreskrift som meddelats av en myndighet kan förenas med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

När ett ärende enligt denna lag gäller vite eller hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande, iakttas i övrigt bestämmelserna i viteslagen (1113/1990).

83 §

Straff

Den som

1) åsidosätter skyldigheter enligt 21 § 2 mom., 22 § 1 mom., 23, 25, 26, 28, 29, 30, 32, 33 eller 38 §, 45 § 1 mom. eller 46 § 1 mom. eller enligt bestämmelser som meddelas med stöd av dessa lagrum eller annars handlar i strid med en skyldighet som föreskrivs i dessa lagrum eller i bestämmelser som har meddelats med stöd av dem, eller

2) bryter mot förbuden i 24 § eller 46 § 3 mom.,

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *räddningsförseelse* dömas till böter.

Den som åsidosätter sin skyldighet att delta i utbildning enligt 53 § skall, om inte stängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *befolkningsskyddsförseelse* dömas till böter.

84 §

Domseftergift

När någon har brutit mot ett förbud som har

meddelats med stöd av denna lag och förstärkts med vite, kan domstolen avstå från att döma honom till straff för samma gärning.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

85 §

Tystnadsplikt

Den som hör till räddningsväsendets personal eller deltar i räddningsverksamhet får inte på ett för räddningsväsendet obehörigt sätt utnyttja eller olovligen röja omständigheter som han har fått kännedom om i uppdraget och som enligt lag eller med stöd av lag skall hållas hemliga eller som gäller en enskild persons affärs- eller yrkeshemlighet, ekonomiska ställning, personliga förhållanden eller hälsotillstånd.

Genom lag föreskrivs om röjande av sekretessbelagda uppgifter för en myndighet eller ett organ som sköter ett offentligt uppdrag. Trots tystnadsplikten får i enskilda fall sådana uppgifter röjas som är nödvändiga för att skydda liv eller hälsa eller avvärja betydande skador på miljön eller egendom.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt denna paragraf döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen (39/1889), om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § strafflagen.

86 §

Skyldighet att lämna statistiska uppgifter

Den lokala räddningsmyndigheten skall tillställa inrikesministeriet och länsstyrelsen uppgifter om räddningsväsendets prestationer, resurser, arrangemang och andra beredskapsåtgärder samt uppgifter ur åtgärdsregistret som behövs för statistik. Uppgifterna kan vid behov lämnas ut genom teknisk anslutning och de kan även innehålla sekretessbelagd information.

Genom förordning av inrikesministeriet kan närmare bestämmelser vid behov meddelas om lämnande av statistiska uppgifter.

87 §

Undersökning av olyckor

Den lokala räddningsmyndigheten skall bedöma och vid behov också undersöka orsaken till en eldsvåda. Om det finns skäl att misstänka att en eldsvåda eller någon annan olycka har orsakats uppsåtligen eller av oaktsamhet, skall räddningsmyndigheten anmäla saken till polisen.

Inrikesministeriet kan bestämma att en särskild undersökning skall verkställas av en eldsvåda eller någon annan olycka.

Den som utför undersökningen har rätt att få tillträde till olycksplatsen, för undersökningen nödvändiga handlingar av företrädaren för olycksplatsen och uppgifter av räddningsmyndigheterna samt att ta prover på olycksplatsen. Samma rätt gäller en lokal räddningsmyndighet som utreder orsaken till en eldsvåda.

88 §

Handräckning av polisen

Polisen är skyldig att ge handräckning som behövs för inspektion eller syn enligt 36 och 51 § för att förbygga en sådan olycka som avses i 38 § 2 mom. och vid undersökning av olyckor enligt 87 § 3 mom.

89 §

Räddningsmyndigheternas uniformer och identitetskort

Räddningsmyndigheterna skall i tjänsteuppdrag bära uniform, om inte uppdragets art eller natur förutsätter något annat.

Räddningsmyndigheterna skall i tjänsteuppdrag bära ett identitetskort som anger tjänsteställningen.

Genom förordning av inrikesministeriet meddelas närmare bestämmelser om räddningsmyndigheternas uniformer och om anknytande beteckningar för tjänsteställning samt om räddningsmyndigheternas identitetskort, som anger tjänsteställning.

90 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

91 §

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Genom denna lag upphävs lagen den 30 april 1999 om räddningsväsendet (561/1999) jämte ändringar.

När denna lag träder i kraft iakttas dessutom följande:

1) tills nödcentralsverksamheten överförs på staten skall kommunerna driva en nödcentral i de larmkretsar som avses i 11 § 1 mom. i den upphävda lagen om räddningsväsendet; i fråga om nödcentraler som drivs av kommunerna samt behörighetskraven för deras personal och dispens från behörighetskraven gäller det som bestäms i lagen om räddningsväsendet eller med stöd av den tills verksamheten överförs på staten,

2) utan hinder av 40 § i denna lag anses den som före den 1 november 2000 minst fem år i en eller flera omgångar har varit anställd som sotare i en kommun eller av en sotarföretagare alltjämt behörig för motsvarande uppgift,

3) ansvaret för ett avtal om sotningstjänst som kommunen har ingått med stöd av 38 § i den upphävda lagen om räddningsväsendet övergår på det lokala räddningsväsendet, om inte sotaren innan denna lag träder i kraft kräver att avtalet skall sägas upp,

4) uppgifterna i räddningsväsendets personregister som förs av kommunerna och som avses i 12 kap. i den upphävda lagen om räddningsväsendet överförs till det lokala räddningsväsendets personregister,

5) besluten om servicenivån enligt 13 § skall vara fattade senast ett år efter att denna lag har trätt i kraft,

6) på det som i andra lagar och i förordningar av statsrådet eller ett ministerium föreskrivs om kommunala brandkårer, kommunernas brandchefer och kommunernas brand- eller räddningsmyndigheter tillämpas i stället bestämmelserna i denna lag om det lokala räddningsväsendet och dess motsvarande organ och tjänsteinnehavare,

7) förordningar av inrikesministeriet som har utfärdats med stöd av den upphävda lagen om räddningsväsendet gäller till dess att giltighetstiden för dem går ut eller till dess att inrikesministeriet upphäver dem, dock högst tre år efter att denna lag har trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Nr 469

L a g

om ändring av 14 § lagen om tryckbärande anordningar

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 augusti 1999 om tryckbärande anordningar (869/1999) 14 § 1 mom.
2 punkten som följer:

14 §
Utän hinder av de sekretessbestämmelser
som gäller utlämnande av uppgifter har
tillsynsmyndigheten för övervakningen av att
denna lag följs rätt att

2) av arbetarskyddsmyndigheterna och
räddningsmyndigheterna få uppgifter om ska-
dor i fråga om tryckbärande anordningar,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Nr 470

L a g

om ändring av 10 § lagen om förströelseanordningar

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 februari 1995 om förströelseanordningar (164/1995) 10 § 2 mom. som
följer:

10 §	att förrätta en besiktning som avses i 1 mom. 2 punkten.
<i>Tillsyn</i>	_____

Den lokala räddningsmyndigheten har rätt

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Nr 471

L a g

om ändring av 8 § lagen om plantmaterial

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 december 1994 om plantmaterial (1205/1994) 8 § 3 mom., sådant
det lyder i lag 727/2000, som följer:

8 §

*Rätt att verkställa inspektioner och få
upplysningar*

terna enligt denna lag ge tillsynsmyndighe-
terna handräckning vid utförandet av upp-
gifter enligt denna lag eller bestämmelser och
föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Polis-, tull- och räddningsmyndigheterna är
skyldiga att på begäran av tillsynsmyndighe-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Nr 472

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ansökningstiden och ansökan beträffande stöd per djur för renskötselåret 2003/2004**

Given i Helsingfors den 10 juni 2003

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 25 § 3 mom. lagen den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller ansökningstiden för och ansökan om det stöd per djur som avses i statsrådets förordning om utbetalning av stöd per djur för renskötselåret 2003/2004 (376/2003).

ordning skall senast den 31 augusti 2003 lämnas in till landsbygdsavdelningen vid arbetskrafts- och näringscentralen eller till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun inom vars verksamhetsområde den sökandes renbeteslag är beläget.

Stödet söks per hushåll genom en skriftlig ansökan (Blnr 227).

2 §

Ansökan om stöd

Den stödansökan som avses i denna förordning
Helsingfors den 10 juni 2003

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 18 juni 2003.

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Sauli Jokela

Nr 472

Eana- ja meahccedoalloministeriija ásahus**ealliguovdasaš doarjagis, mii máksojuvvo boazodoallojagis 2003/2004, ohcanáiggis ja ohcamis**

Addojuvvon Helssegis geassemánu 10. beaivve 2003

Eana- ja meahccedoalloministeriija mearrádusa mielde ásahuvvo eana- ja šaddogárdedoalu váldegottalaš doarjagiid birra juovlamánu 28. beaivve 2001 addojuvvon lága (1559/2001) 25 §:a 3 momeantta vuodul:

1 §

Heivehansuorgi

Dát ásahus guoská ealliguovdasaš doarjaga birra, mii máksojuvvo boazodoallojagis 2003/2004, addojuvvon ráđdehusa ásahusas (376/2003) oaivvilduvvon doarjaga ohcanái-gái ja ohcamuššii.

galgá doaimmahuvvot manjimustá borge-mánu 31. beaivve 2003 bargofápmo- ja ealá-husguovddáža dálonguovloossodahkii dahje dan gieldda dálonguovloaláhuseiseváldái, man doaibmaguovllus ohcci bálggus lea.

Doarjja galgá ohccojuvvot borramušvea-gaid mielde dahkkojuvvon čálalaš ohca-mušain (Snr 227).

2 §

Doarjaga ohcan

Dán ásahusas oaivvilduvvon doarjjaohcan Helssegis geassemánu 10. beaivve 2003

3 §

Fápmuiboahdin

Dát ásahus boahdá fápmui geassemánu 18. beaivve 2003.

Eana- ja meahccedoalloministtar *Juha Korkeaaja*

Allagohcci Sauli Jokela